

at den Bestemmelse kan undværes. Hvis Indrømmelser af den Art fra den Side, jeg repræsenterer, i øvrigt kan bidrage til at faa Lovens mange gode, betryggende Bestemmelser gennemført under de forhaandenværende Forhold, skal det ikke støde paa Modstand fra min Side. Jeg tillader mig altsaa, i Lighed med foregaaende ærede Talere, at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme.

Bojsen: At det er Bolignød her i København, er vi vistnok alle enige om, men der er nogle enkelte Mennesker blandt dem, der lider under denne Bolignød, som jeg særlig vil fremdrage. Det er alle de studerende unge Mennesker, som er nødte til at have Ophold i København. Det gælder jo ikke alene dem, der besøger Universitetet, men ogsaa dem, der besøger Landbohøjskolen, alle vore videnskabelige Skoler og en Mængde andre, alle disse unge Mennesker er forpligtede til at bo her. Nu er Forholdet det, at det er yderst vanskeligt for dem at faa et enkelt Værelse, og Prisen derpaa er steget ganske enormt. Jeg vil derfor kun henlede Udvalgets Opmærksomhed paa det Forhold, at naar København har alle disse Skoler indenfor sit Omraade, har Byen ogsaa en vis Forpligtelse til at skaffe de unge Mennesker Bopæl. Jeg vil dernæst sige, at dersom det at give Tilladelse til Fremleje kunde bevirke, at flere saadanne Værelser blev ledige for de unge Mennesker, saa synes jeg, at det er en heldig Bestemmelse at give Tilladelsen. Derpaa vil jeg henlede det Udvalgs Opmærksomhed, der nu skal behandle denne Sag.

Jørgen Berthelsen: Der er fra det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen) bleven lyst efter en Udtalelse angaaende § 3. Jeg har med Villie undladt at omtale den Paragraf og kun omtalt de Paragraffer, med Hensyn til hvilke jeg mente, der var Sandsynlighed for, at vi kunde imødekomme Ministerens Ønske, nemlig de to Paragraffer, jeg nævnedes, §§ 9 og 15. Det kan ikke være det ærede Medlem ubekendt, hvordan min Stilling har været til alle de Lovforslag, vi har haft til Behandling, om Fastsættelse af Husleje, og hvad der staar i Forbindelse dermed. Jeg synes ikke, at det er nogen synderlig Nytte til ved denne Behandling at drage de enkelte Spørgsmaal frem; heller ikke det, som omtales i § 3, men jeg maa sige for mit Vedkommende, at en Lov som Lov Nr. 204 af 3. Juli 1916 om Adgang for Kommunerne til

at indrømme midlertige Skattelempelser for nye Beboelsesejendomme, som jeg mener har haft en overordentlig stor Betydning og vistnok vil vedblive at have det under de ekstraordinære Forhold, hvorunder vi lever, efter mit Skøn maa paavirkes noget af den Bestemmelse, der er optaget i Lovforslagets § 3. Jeg skal dog ikke nærmere udtale mig om dette Spørgsmaal i Dag. Jeg skal endvidere minde det ærede Medlem for 6. Kreds om, at ved Behandlingen af Lovforslaget om Tillæg til Huslejeloven, som blev gjort færdigt her i Tinget, nævnedes det ærede Medlem, at der var kommet en Meddelelse om, at der med billige Bekostninger vilde kunne indrettes ca. 2000 Lejligheder i København. Jeg synes ikke, at man senere har hørt noget videre om, hvorvidt den Udtalelse er rigtig eller ej. Men hvis der, som det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) siger, er overordentlig store Vanskeligheder ved at fremskaffe Bygningsmaterialier, saa at Nybyggeriet faktisk omtrent maa standse —, det er altsaa ikke et Spørgsmaal om Priser, men et Spørgsmaal, om man i det hele taget kan skaffe Materialier frem — saa synes jeg, at det vilde have overordentlig Interesse at faa at vide, om man uden egentlig store Anskaffelser af Materialier kunde indrette et saadant Antal Lejligheder i København som af det ærede Medlem nævnt.

Til Slutning skal jeg sige til det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Christiansen), der ikke var saa glad ved Bestemmelsen om Sammensætningen af Huslejenævnet, at det er ikke nogen Overraskelse for mig, at det ærede Medlem ikke er saa glad derved, men det ærede Medlems egen Udtalelse om, at det Parti, hvortil han hører, ikke kunde blive tilstrækkeligt repræsenteret i Huslejenævnet, synes jeg beviser, at den omtalte Bestemmelse netop er paa sin rette Plads, idet det heldigvis er saaledes, at den Indsigt, som det er nødvendigt at have om de forskellige Sager ogsaa i Huslejenævnet, ikke absolut findes hos et bestemt Parti.

Godskesen: Da vi forleden behandlede Lovforslaget om Tillæg til den gældende Lov af 9. Juni 1916 om Fastsættelse af Husleje, tillod jeg mig stærkt at fremhæve, hvor betænkeligt det vilde være nu at gaa ud over den Ramme, som Loven af 9. Juni 1916 har fastslaaet, nemlig den at skride ind mod et Misbrug af den foreliggende ekstraordinære Situation fra Husejernes Side ved en ublu Forhøjelse af Lejen. Jeg